7295

REJESTR DOTYCZY:

GAWRONSKI Wacław

s/c ..... i .....

z d. .....

* 5 marca 1893 w Petersburgu

kraj: ROSJA

26 marca 1979 w Chicago, Ill.

kraj: US.A.

pochowany: w Toledo, Ohio

nr grobu: .....

Nr rejestracyjny

444 / 79

Nota zamieszczona:
w tomie .....
czesci .....

Indeks

P.S.Zagr.

Prawnik / dr pr.U.J.K.
we Lwowie 1922/

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

Nota:

Przypisy:

- 1-ż, Zofia z d. Popławska / zm. 1957/, 2-ż. Halina z d. Paluszek

Źródła i bibliografia:

znak rozpoznawczy

* Dziennik Związkowy 28.3.79 - nekrologi i wspomnienie 20/ 28.III.79/

* Dziennik Związkowy 9,4.79 - "Z pogrzebu sp. W. Gawronskiego" 20/ 9.IV.79/

Śp. Dr Wacław Gawroński

B. Konsul Generalny R.P. Chicago

Wacław Marian Gawroński, dr prawa, członek Polskiej Służby Zagranicznej i publicysta, urodził się 5 marca 1893 r. w Petersburgu. Średnią szkołę handlową ukończył w Kielcach. Prawo zaczął studiować w czasie wojny na uniwersytecie w Kazaniu. W 1917 r. ożenił się z Zofią Popławską.

Oboje nieśli pomoc wygnańcom polskich w ramach kazańskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Pomocy Ofiarom Wojny i Centralnego Komitetu Obywatelskiego.

W 1918 r. powrócił do Kraju. W maju tego roku W. Gawroński został mianowany przez Ministerstwo Spraw Wewn. Rady Regencyjnej komisarzem reemigracyjnym w Brześciu na Bugiem. W listopadzie został delegowany na takież stanowisko w Taganrogu, równocześnie Rada Stanu powierzyła mu zadania konsularne w Rostowie nad Donem, gdzie zorganizował pierwszą placówkę konsularną. W 1919 r. Ministerstwo Spraw Zagr. R.P. przydzieliło go do misji specjalnej na południu Rosji (armia Denikina).

Od 1920 r. Wacław Gawroński pracował w Depart. Konsularnym M.S.Z. W czasie ofensywy sowieckiej na Warszawę zgłosił się do służby wojskowej, ale nie został przyjęty z powodu słabego zdrowia. w 1922 r. uzyskał doktorat prawa na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie.

W 1924 r. został konsulem R.P. w Lille (Francja). W 1928 r. został powołany na stanowisko naczelnika Wydziału Konsularnego M.S.Z., gdzie pełnił obowiązki egzaminatora z teorii i praktyki konsularnej, oraz sędziego Komisji Dyscyplinarnej. Wziął udział w organizacji I Zjazdu Polaków z Zagranicy. Kierowany przez niego wydział opracował zbiór przepisów i okólników obowiązujących polską służbę zagraniczną (wydanie książkowe).

W 1930 r. dr Gawroński został konsulem generalnym w Berlinie, w 1934 r. w Chicago, gdzie skoncentrował się na współpracy z Polonia Amerykańską. Kulminacyjnym punktem tej współpracy było powołanie do życia w 1936 r. Rady Polonii.

W 1939 r. rząd gen. Sikorskiego przeniósł dr Gawrońskiego w stan spoczynku, następnie zmienił decyzję wego. W 1956 r. Rząd Polski w Londynie powołał go na stanowisko swego przedstawiciela przy ONZ z tytułem ministra pełnomocnego, ale z powodu złego stanu zdrowia nie mógł podjąć zadań. Smierć żony w 1957 r. i pogarszający się stan zdrowia zmusiły go do rezygnacji ze stanowiska redaktora naczelnego "Ameryka Echo," a w rok później do wycofania się z życia publicznego. W 1961 r. wrócił do Chicago. W 1967 r. ożenił się z Haliną Paluszek, b. redaktorką "Głosu Polek."

W 1960 r. pomógł w wydaniu "Najnowszej Historii Politycznej Polski," Pobóg-Malinowskiego, w 1967 r. w wydaniu książki Beaty Obertyńskiej "W domu niewoli," która wyszła w 1969 r. W tych latach wznowił także swoją działalność publicystyczną.

Sp. dr Wacław Gawroński był odznaczony Krzyżem Kawalerskim i Komandorskim Polonia Restituta, Złotym Krzyżem Zasługi, Komandorią Jugosławiańskiego Orderu św. Sawy, Komandorią Orderu Korony Belgijskiej, Oficerskim Krzyżem Zasługi Rady Alianckich Weteranów Wojny Swiatowej.

Do wolnej Polski nie doszedł. Niech mu gościnna ziemia amerykańska lekką będzie. Cześć Jego pamięci!

delegowany na takież stanowisko w Taganrogu, równocześnie Rada Stanu powierzyła mu zadania konsularne w Rostowie nad Donem, gdzie zorganizował pierwszą placówkę konsularną. W 1919 r. Ministerstwo Spraw Zagr. R.P. przydzieliło go do misji specjalnej na południu Rosji (armia Denikina).

Od 1920 r. Wacław Gawroński pracował w Depart. Konsularnym M.S.Z. W czasie ofensywy sowieckiej na Warszawę zgłosił się do służby wojskowej, ale nie został przyjęty z powodu słabego zdrowia. w 1922 r. uzyskał doktorat prawa na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie.

W 1924 r. został konsulem R.P. w Lille (Francja). W 1928 r. został powołany na stanowisko naczelnika Wydziału Konsularnego M.S.Z., gdzie pełnił obowiązki egzaminatora z teorii i praktyki konsularnej, oraz sędziego Komisji Dyscyplinarnej. Wziął udział w organizacji I Zjazdu Polaków z Zagranicy. Kierowany przez niego wydział opracował zbiór przepisów i okólników obowiązujących polską służbę zagraniczną (wydanie książkowe).

W 1930 r. dr Gawroński został konsulem generalnym w Berlinie, w 1934 r. w Chicago, gdzie skoncentrował się na współpracy z Polonia Amerykańską. Kulminacyjnym punktem tej współpracy było powołanie do życia w 1936 r. Rady Polonii.

W 1939 r. rząd gen. Sikorskiego przeniósł dr Gawrońskiego w stan spoczynku, następnie zmienił decyzję, udzielając mu bezpłatnego urlopu. W 1940 r. podjął pracę organizacyjną i publicystyczną oraz zarobkową w prasie polonijnej: w "Wiadomościach Polskich" w Cleveland, Ohio; "Dzienniku Polskim" w Detroit i w tyg. "Ameryka Echo" w Toledo, Ohio. Wziął udział w zorganizowaniu Komitetu Narodowego Amerykanów Polskiego Pochodzenia (KNAPP). Był członkiem Instytutu Józefa Piłsudskiego.

W 1946 r. przeniósł się do Toledo, Ohio, do pracy w redakcji tyg. "Ameryka Echo." Współdziałał w organizowaniu Komitetów Skarbu Narodo-

"w domu niewoli," która wyszła w 1969 r. W tych latach wznowił także swoją działalność publicystyczną.

Sp. dr Wacław Gawroński był odznaczony Krzyżem Kawalerskim i Komandorskim Polonia Restituta, Złotym Krzyżem Zasługi, Komandorią Jugosławiańskiego Orderu św. Sawy, Komandorią Orderu Korony Belgijskiej, Oficerskim Krzyżem Zasługi Rady Alianckich Weteranów Wojny Swiatowej.

Do wolnej Polski nie doszedł. Niech mu gościnna ziemia amerykańska lekką będzie. Cześć Jego pamięci!

Dz. Zw.
28.3.79

Ś. P.

Dr. Wacław Gawroński

BYŁY KONSUL R.P. W CHICAGO

zmarł w dniu 26 marca w szpitalu Zmartwychwstanek przeżywszy lat 86. Dr. Wacław Gawroński w Odrodzonej Rzeczypospolitej od 1919 roku pracuje w Min. Spraw Zagranicznych. Przez pewien okres jest konsulem w Lille we Francji. W latach od 1930-1934 konsulem w Berlinie a od 1934-1939 r. w Chicago.

W okresie 2-ej Wojny czynny w pracy niepodległościowej związany z Komitetem Nar. Amer. Polskiego Pochodzenia i Obozem Piłsudczyków. Po przeniesieniu się z Chicago do Toledo współpracuje ściśle z Tyg. Ameryka-Echo, wybitnym pismem niepodległościowym.

Dr. W. Gawroński posiadał wiele odznaczeń polskich i zagr. a między innymi Krzyż Kawalerski Polonia Restituta.

Zmarły zgodnie z Jego Wolą pochowany będzie w Toledo, Ohio, na parceli familijnej.

Rodzinie zmarłego wyrazy głębokiego współczucia, a Hołd Pamięci i zasługom Zmarłego składają

DR. JULIUSZ SZYGOWSKI
Repr. Rządu R.P. na Uchodźstwie
Komitet Skarbu Narodowego **Komitet Obywatelski**

Ś. P.

WACŁAW MARIAN GAWROŃSKI

Doktór Praw, absolwent Uniwersytetu Króla Jana Kazimierza we Lwowie, Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w Lille, Francja, Konsul Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Berlinie w Niemczech i w Chicago USA.

Urodzony 5 marca, 1893 r. w Petersburgu
Zmarł 26 marca, 1979 r. w Chicago, Illinois
Pochowany zostanie w grobie rodzinnym w Toledo, Ohio
Daj Mu Panie wieczny odpoczynek zdala od Polski,
dla której pracował całe życie.

Halina Paluszek Gawrońska, żona; **Halina Larson**, pasierbica; **Andrzej Paluszek**, pasierb; z rodzinami.

W Polsce: Maria z Gawrońskich

w Polsce: Maria z Gawrońskich Saska, bratanica; Maria z Malinowskich Kruszewska, siostrzenica.

Z Pogrzebu śp. dr W. Gawrońskiego w Toledo, Ohio

9/VII/72

W teczce z dokumentami po śp. drze W. Gawrońskim znajdował się list następującej treści: "... do mego testamentu dołączam moje ostatnie zlecenie. Pogrzeb mój odbędzie się w Toledo, Ohio. Proszę aby zwłoki moje były tam odesłane, bez żadnych ceremonii religijnych i tzw. pożegnania w domu pogrzebowym w Chicago. Pogrzebem moim w Toledo zajmie się Sujkowski Funeral Home. . . ." Następował podpis i data 5 lipca, 1972 roku.

Stosownie do woli Zmarłego, pogrzebowy Malec Funeral Home w Chicago odesłał trumnę do Toledo. Miejscowy pogrzebowy zawiadomił tamtejsze pismo anglo-amerykańskie Toledo Blade, gdzie 28 marca rb. ukazało się wspomnienie pośmiertne. Po Mszy św. w polskim kościele św. Stanisława, dr Wacław Gawroński spoczął na zawsze na cmentarzu Calvary tuż przy pierwszej swej żonie śp. Zofii z Popławskich, i w pobliżu grobu Jej siostrzeńca śp. Stanisława (Maćka) Wiśniewskiego, weterana II Wojny Światowej. Trumnę nieśli dawni przyjaciele Zmarłego Marian Wojciechowski, Zygmunt Andrzejewski, mąż pasierbicy, Aldon Larson i Młodzi Sujkowscy.

Halina Paluszek Gawrońska